

**UCHWAŁA NR XXVII/174/21
RADY GMINY SKRWILNO**

z dnia 10 listopada 2021 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy skargi na uchwałę Rady Gminy Skrwilno Nr XVIII/131/20 z dnia 24 listopada 2020r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w rejonie miejscowości Skudzawy i Nowe Skudzawy, gmina Skrwilno

Na podstawie art. 18 ust. 2, pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021r. poz. 1372 ze zm.¹⁾), w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.²⁾) **uchwała się, co następuje:**

§ 1. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy skargę Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 11 października 2021r. na uchwałę Rady Gminy Skrwilno Nr XVIII/131/20 z dnia 24 listopada 2020r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w rejonie miejscowości Skudzawy i Nowe Skudzawy, gmina Skrwilno.

§ 2. Treść odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Skrwilno.

§ 4. Upoważnia się Wójta Gminy Skrwilno:

- 1) do przekazania skargi o której mowa w § 1 wraz z odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy,
- 2) do reprezentowania Rady Gminy Skrwilno przed właściwymi sądami administracyjnymi, NSA, SN i innymi organami państwowymi i samorządowymi z prawem do udzielenia pełnomocnictwa do reprezentowania Rady Gminy Skrwilno.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Marlena Sztyburska

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021r. poz. 1834.

²⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020r. poz. 2299, 2320 oraz z 2021r. poz. 54, 159, 1598.

Załącznik do uchwały Nr XXVII/174/21
Rady Gminy Skrwilno
z dnia 10 listopada 2021 r.

Skrwilno, dnialistopada 2021 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Bydgoszczy
ul. Jana Kazimierza 5
85-035 Bydgoszcz

Strona Skarżąca:

Wojewoda Kujawsko-Pomorski
ul. Jagiellońska 3
85-950 Bydgoszcz

Organ administracji:

Rada Gminy Skrwilno
ul. Rypińska 7
87-510 Skrwilno

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Wojewody Kujawsko-Pomorskiego na uchwałę nr XVIII/131/20 Rady Gminy Skrwilno z dnia 24 listopada 2020 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w rejonie miejscowości Skudzawy i Nowe Skudzawy, gmina Skrwilno

Działając w myśl przepisu art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.) tut. organ przekazuje skargę Wojewody Kujawsko-Pomorskiego na uchwałę Nr XVIII/131/20 Rady Gminy Skrwilno z dnia 24 listopada 2020 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w rejonie miejscowości Skudzawy i Nowe Skudzawy, gmina Skrwilno (z dnia 11 października 2021 roku, data wpływu 13 października 2021 roku) wraz z załącznikami – wnosząc jednocześnie o:

1. odrzucenie skargi,
a w przypadku nie uwzględnienia tego wniosku
2. oddalenie przedmiotowej skargi w całości,
a w przypadku nie uwzględnienia i tego wniosku,
3. o oddalenie skargi w części, której nie dotyczy decyzja Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Gdańsku (znak: GD.RPP.610.396.2019.IJ.) z dnia 20 listopada 2020 r.,
4. przeprowadzenie rozprawy również pod nieobecność przedstawiciela organu administracji,
5. zasądzenie od Skarżącej na rzecz organu kosztów postępowania, w tym kosztów ewentualnego zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Podnoszę , iż w skardze nie zostało wykazane naruszenie interesu prawnego Skarżącego oraz w żaden sposób nie wykazał w rzeczonyj skardze istoty swojego działania, pomijającego wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego.

Uzasadnienie

W dniu 24 listopada 2020 roku Rada Gminy w Skrwilnie podjęła uchwałę nr XVIII/131/2020 Rady Gminy Skrwilno w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w rejonie miejscowości Skudzawy i Nowe Skudzawy, gmina Skrwilno. Dopiero w dniu 13 października 2021 roku do Rady Gminy w Skrwilnie wpłynęła skarga z dnia 11 października 2021 roku Wojewody Kujawsko-Pomorskiego na uchwałę nr XVIII/131/20 Rady Gminy Skrwilno z dnia 24 listopada 2020 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w rejonie miejscowości Skudzawy i Nowe Skudzawy, gmina Skrwilno, wnosząc o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały, w całości.

W przedmiotowej skardze Skarżący zarzucił:

- naruszenie przepisów w brzmieniu obowiązującym w dacie sporządzenia przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego:

- 1) art. 17 pkt 6 lit. b tiret drugie, w związku z art. 166 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r., poz. 624 z późn. zm.),
- 2) art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741 z późn. zm.)

Z powyższym nie należy się zgodzić.

Rada Gminy w Skrwilnie dokonała dogłębnej analizy, tak zarzutów, jak uzasadnienia wniesionej skargi przy uwzględnieniu zagadnienia uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w konsekwencji czego uznaje wskazane w skardze zarzuty za nieuzasadnione, podnosząc jak poniżej:

Pominięcie przez Wojewodę możliwości wydania rozstrzygnięcia nadzorczego.

Skarga oparta została o przepis art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.). Co za tym idzie, wprawdzie zauważyć przyjdzie, iż organ nadzoru składając przedmiotową skargę po upływie prawie roku od dnia podjęcia uchwały przez Radę Gminy Skrwilno, w żaden sposób nie wskazał w rzeczony skardze istoty swojego działania, pomijającego wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego. Jak zauważył natomiast skład orzekający w wyroku WSA w Krakowie z dnia 24 lutego 2009 r., sygn. akt II SA/Kr 1270/08, cyt. „Z zasady kompetencyjności wynika obowiązek realizowania kompetencji przez organy administracji publicznej. Niekwestionowana możliwość zaskarżenia przez organ nadzoru uchwały lub zarządzenia organu gminy do sądu powinna być [...] stosowana wyjątkowo i zawsze uzasadniana ważnymi względami. Nierealizowanie kompetencji nadzorczych bez uzasadnionych podstaw i przekazywanie sprawy do rozstrzygnięcia sądowi administracyjnemu godzi w standardy państwa prawnego. Trzeba bowiem zauważyć, że rozstrzygnięcie o legalności uchwały lub zarządzenia organu gminy z pominięciem rozstrzygnięcia nadzorczego powoduje, że spośród trzech gwarantowanych prawnie orzeczeń w sprawie (rozstrzygnięcie nadzorcze wraz z orzeczeniami sądów administracyjnych obydwu instancji) wydane mogą być wyłącznie orzeczenia sądowe, z zastrzeżeniem ograniczeń wynikających z kształtu prawnego ewentualnej skargi kasacyjnej, których to ograniczeń nie przewiduje konstrukcja skargi do sądu administracyjnego pierwszej instancji. Okoliczności powyższe uzasadniają tezę, że zaniechanie realizowania kompetencji nadzorczej powinno mieć charakter zupełnie wyjątkowy i zawsze uzasadniony ważnymi względami. [...]”.

Zarzut Wojewody a podnoszony zakres nieważności uchwały

W zakresie zarzucanego przez Organ Nadzoru uchybienia, należy zauważyć, że obszar objęty planem miejscowym położony jest w zakresie właściwości miejscowej dwóch różnych

Dyrektorów dwóch różnych Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej – w Gdańsku oraz w Warszawie. Należy wskazać, że Dyrektor RZGW w Warszawie, decyzją (znak: WA.RPP.610.399.2.2019.AD) z dnia 28 października 2019 r., umorzył postępowania w zakresie swojej właściwości miejscowej, z tego to powodu, że w zakresie jego właściwości miejscowej, „teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, znajduje się w całości poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią”. Nie sposób zatem przyjąć, że wnoszenie przez Wojewodę o stwierdzenie nieważności uchwały w całości jest zasadne. W miejscu tym wskazać należy na wyrok WSA w Opolu z dnia 4 kwietnia 2017 r., sygn. akt II SA/Op 118/17, w którym wskazano, że „[...] w sytuacji, gdy organ nadzoru decyduje się na stwierdzenie nieważności poddanej jego kontroli uchwały organu gminy w całości, to uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia nadzorczego powinno przekonywać o sprzeczności z prawem w istotnym zakresie wszystkich (a nie tylko niektórych) postanowień zawartych w uchwale. Rekapitulując, stwierdzając nieważność uchwały planistycznej w całości organ nadzoru powinien precyzyjnie powiązać dostrzeżone przez siebie naruszenia prawa z przesłankami stwierdzenia nieważności takiej uchwały, ujętymi w art. 28 ust. 1 u.p.z.p. Motywy rozstrzygnięcia organu w tym zakresie należy przedstawić w uzasadnieniu, gdyż akt nadzoru dotyczy uchwały planistycznej, podejmowanej po przeprowadzeniu czasochłonnej i kosztownej procedury [...]. Powtórzyć raz jeszcze trzeba, że organ nadzoru w razie stwierdzenia, że wadliwa jest część uchwały planistycznej, winien ograniczyć się do stwierdzenia nieważności badanej uchwały tylko w części, o ile pozostała niewadliwa część może funkcjonować samodzielnie w obrocie”. Wprawdzie przytoczony wyrok dotyczy skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze, jednak zdaniem tut. Organu zawarte w tymże wyroku konkluzje mogą być w pełni odniesione do skarg Wojewodów kierowanych na uchwały w sprawie planów miejscowych. Konkluzją powyższego jest przyjęcie przez tut. Organ, że w przedmiotowej sprawie, Wojewoda w ogóle nie wykazał dlaczego wnosi o stwierdzenie nieważności uchwały w całości, biorąc pod uwagę zakres uzgodnienia Dyrektora RZGW w Gdańsku oraz jego właściwość miejscową.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę o oddalenia skargi . Jednocześnie podnoszę, iż w orzeczeniach sądów administracyjnych wskazuje się, że cyt. „nawet ewentualna sprzeczność uchwały z prawem nie daje legitymacji do wniesienia skargi, jeżeli uchwała ta nie narusza prawem chronionego interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego” (tak: wyr. wyrok NSA z dnia 14 marca 2002 r., sygn. akt II SA 2503/01, także z wyrok NSA z dnia 23 lutego 2012 r., sygn. akt II OSK 2451/11, także wyrok WSA w Poznaniu z dnia 20 sierpnia 2015 r., sygn. akt IV SA/Po 451/15).

Koszty postępowania

Jak wskazał NSA w wyroku z dnia 1 lipca 2014 r., sygn. akt II OSK 85/14, „należy zwrócić uwagę, że podmiotem kwestionującym legalność uchwały zaskarżonej do Sądu pierwszej instancji był organ nadzoru, który ma kompetencje do wyeliminowania z obrotu prawnego uchwały jednostki samorządu terytorialnego bez konieczności uruchamiania kontroli sądownoadministracyjnej. Podnoszony w skardze do Sądu pierwszej instancji, a następnie w skardze kasacyjnej problem wykładni przepisów prawa, nie był okolicznością, której stwierdzenie i rozwiązanie wiązało się z koniecznością przekroczenia 30 dniowego terminu na zrealizowanie kompetencji nadzorczych. Skoro więc przyczyną sprawiającą, że doszło do postępowania kasacyjnego było nieusprawiedliwione przez organ nadzorczy niezrealizowanie kompetencji nadzorczych, które skutkowało koniecznością wniesienia skargi do sądu administracyjnego, a następnie w związku z wadliwym orzeczeniem tego sądu, koniecznością wniesienia skargi kasacyjnej uwzględnionej przez Naczelny Sąd Administracyjny, to brak dostatecznych podstaw do tego, by obciążać organ, którego uchwałę zaskarżono, kosztami postępowania kasacyjnego na podstawie art. 203 pkt 1 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Z zasady kompetencyjności wynika obowiązek realizowania kompetencji przez organy administracji publicznej. Niekwestionowana możliwość zaskarżenia przez organ nadzoru uchwały lub zarządzenia organu gminy do sądu powinna być stosowana wyjątkowo i zawsze uzasadniana ważnymi względami wykazującymi powody niezastosowania w sprawie przez organ jego kompetencji nadzorczych”. W przedmiotowej sprawie, Organ Nadzoru w żadnym zakresie nie wskazał z czego wynika fakt braku wydania rozstrzygnięcia nadzorczego. Organy Gminy nie mogą zatem ponosić konsekwencji finansowych wynikających z zaniechania organu nadzoru. Stąd też, niezależnie od rozstrzygnięcia Sądu, wnoszę o pozostawienie Wojewody przy kosztach postępowania sądownoadministracyjnego.

W tym stanie rzeczy Rada Gminy Skrwilno, mając powyższe na względzie, wnosi jak w petitum odpowiedzi na skargę.

Załączniki:

1. *Skarga Wojewody Kujawsko-Pomorskiego na uchwałę nr XVIII/131/20 Rady Gminy Skrwilno z dnia 24 listopada 2020 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w rejonie miejscowości Skudzawy i Nowe Skudzawy, gmina Skrwilno wraz z załącznikami,*
2. *Uchwała Rady Gminy Skrwilno Nr z dnia.....w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy skargi Wojewody Kujawsko-Pomorskiego wraz z odpowiedzią na skargę,*
3. *Akta sprawy,*
4. *Zaświadczenie o wyborze Wójta Gminy Skrwilno,*
5. *Odpisy odpowiedzi na skargę – 2 szt.*

Uzasadnienie

w związku ze złożeniem skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego, która wpłynęła w dniu 13 października 2021r. na uchwałę Rady Gminy Skrwilno Nr XVIII/131/20 z dnia 24 listopada 2020r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w rejonie miejscowości Skudzawy i Nowe Skudzawy, gmina Skrwilno zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm) obowiązkiem organu jest przekazanie skargi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.

Przewodniczący Rady

Marlena Sztyburska